

U 140/20Sygn. akt VII U 140/20

POSTANOWIENIE

Data 3 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania B. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od decyzji z dnia 02/01/2020 nr (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

postanawia:

odrzuć odwołanie

SSR Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII U 140/20

Uzasadnienie postanowienia z dnia 3 marca 2020 r.

Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 19 grudnia 2019r., stwierdził brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego Ubezpieczony, mimo pouczenia, które podpisał tego samego dnia, nie wniósł od powyższego orzeczenia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej.

W związku z powyższym organ rentowy decyzją z dnia 2 stycznia 2020r., odmówił ubezpieczonemu B. O. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu organ powołał się na orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS.

Z przedmiotową decyzją nie zgodził się ubezpieczony wnosząc od niej odwołanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie. Wskazał, iż ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, wobec czego organ rentowy nie znajduje podstaw do zmiany swojego stanowiska.

Zgodnie z art. 477⁹§3¹ k.p.c. sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Z powyższego przepisu wynika, iż dopiero wyczerpanie opisanego dwuinstancyjnego trybu administracyjnego otwiera drogę sądową w sprawach o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy. Niewniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika oznacza, że ubezpieczony zgadza się, że wszystkie stwierdzenia w nim zawarte są prawdziwe, a tym samym

proces ustalania okoliczności faktycznych, mających znaczenie dla nabycia prawa do świadczenia zostaje zakończony (patrz. wyrok SN z dnia 25 września 2014 r., I UK 40/14, Lex nr 1545096, postanowienie SA w Rzeszowie, III AUz 126/13, Lex nr 1388928).

W niniejszej sprawie odwołujący nie wyczerpał przysługującego mu dwuinstancyjnego trybu administracyjnego. Skoro ubezpieczony nie zgadzał się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, to jego powinnością było wniesienie stosownego sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, o czym został pisemnie pouczony. Pouczenie to zawarte było w orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 grudnia 2019 r., którego odbiór odwołujący potwierdził w tym samym dniu własnoręcznym podpisem. Jednakże ubezpieczony ze wspomnianego uprawnienia nie skorzystał.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477⁹§3¹ k.p.c. odrzucił odwołanie.

SSR Katarzyna Błażejowska